

El Portal de Riudoms

Fa escaire entre el carrer de les Creus i el carrer de Monterols.

La torre estava adossada als immobles que el rodejaven i hi estava integrat, de manera que quasi bé passava desapercebuda.

En realitat era el portal que donava sortida de la vila cap a Mas Calvó i a la vila de Riudoms, i estava oposat al portal de Sant Antoni.

La data de la seva construcció fou als voltants de 1504 i es va iniciar la seva destrucció el 1675 quan els Jurats de Vila-seca inicien la

venta de les torres a particulars, començant per la situada al carrer de Monterols.

Per a la seva restauració es va tirar a terra la casa on hi havia la torre i es van conservar tots els elements i restes arquitectòniques que quedaven. El resultat és un petit espai d'ús públic de zona semipeatonal i que s'ajusta al traçat urbà actual.

El perímetre de la torre, amb uns dos metres d'altura, és actualment l'únic element que demostra la presència d'aquesta edificació de l'edat mitjana.

El Portal de Sant Antoni, rehabilitat

Conserva tot l'aspecte de la porta de la muralla del segon perímetre fortificat de Vila-seca i està oposat al Portal de Riudoms.

El carrer interior era el carrer de la Mar i la sortida del recinte emmurallat, en direcció a la mar, era el Raval de la Mar.

En direcció a Ponent hi ha el carrer dels Ferrers, que era l'antic Raval de la Presó, i en direcció nord est comunica amb el carrer de Sant Josep.

És una construcció sòlida.

La part inferior és de pedra de silleria que es converteix en pedra i morter a la part superior.

El pas inferior té un arc a cada costat i el sostre de bigues.

El seu interior està distribuït en pisos.

No té senyals d'haver-hi hagut mai cap merlet, però la façana principal conserva un matacà per defensar la vila, ja que la seva funció era la de protegir.

La Torre d'en Dolça

El seu origen és incert, si bé ha estat sempre documentada. Emma Liaño, al llibre *Vila-seca i el seu pas - sat monumental*, diu:

«La torre d'en Dolça és edificada a la garriga, a la part anomenada Mas de Salou. Fou, sense cap dubte, una construcció molt important. Formava un quadrat quasi perfecte, d'una mica més de 10 metres per 11 metres de costat.

Es pot veure el començament d'un arc que tallava transversalment l'espai interior per recolzar el sostre a la planta baixa. Aquí s'hi obre una obertura bastant gran, amb un arc de mig punt exterior rebaixat per dins.

Encara hi són les traces del forrellat i de la fusta que embarrava les fulles de la porta. El primer pis era la planta noble. Als dos únics murs que hi romanen dempeus, apareixen sengles

finestres amb un senzill arc fals. Resulten molt més simples que les gracioses finestres «coronelles» que tan abundants foren a Catalunya els segles XIII i XIV.»

Segons diversos estudis, hipotèticament coincidirien que la torre d'en Dolça és l'antic castell de Salou del segle XII, ja que el 1408 el castell de Salou ja estava enderrocat segons un document del rei Martí.

Actualment, aquesta majestuosa torre està integrada dins del parc natural —de 369.000 m²— que porta el seu nom.

La seva restauració ha consistit en la consolidació dels murs de maçoneria existents, tancament perimetral amb fàbrica de totxo de color terrós adient amb els murs antics, formació de la teulada amb estructura de fusta i un sostre entremig i una escala metàl·lica d'accés a la planta alta.